

Mijn Stadje

Ik ben gebòdre in 'ne stadje mee n'n eige taol,
daor gaon ik oe iets van vertelle 't is een eel ver'aol.
Ut waar nie gròòt ut waar nie klein, mar toch eel kollosaol.
En ge begrept ut al un lieke over Roosendaal.

En as ik dèènk aon die tijd van laang geleje
toen waar d'n emel nie ier bove mar beneje.
En wa d'ik zèg, wit deze ééle zaol,
't waar nerreges toch zo leutig as in Roosendaol.

De mènse ware er nie rijk en aare ok gin eir,
un stoel en taofel in ut kot, da waar ut meubiliar.
't Stòònk naor koffie bij de Moriaon van Biggelèèr,
en in m'n broekzak zaat 'n doske mee 'ne meulenèèr.

En as ik dèènk aon die tijd van laang geleje
toen waar d'n emel nie ier bove mar beneje.
En wa d'ik zèg, wit deze ééle zaol,
't waar nerreges toch zo leutig as in Roosendaol.

Dur stond 'ne frietkaar op de Kaai en op de òòge Brug.
Daor liepte dan te voet naor toe en ok te voet wir trug.
Un ijskoke bij Pietje Mouwe da gieng ok eel vlug,
ut waar nie gròòter as un poepke van 'ne schraole mug.

En as ik dèènk aon die tijd van laang geleje
toen waar d'n emel nie ier bove mar beneje.
En wa d'ik zèg, wit deze ééle zaol,
't waar nerreges toch zo leutig as in Roosendaol.

En ge wier gròòter, zestien jaor, ge wit wel oe da gaot,
liepte wel tien keer op en neer daor in de Meulestraat.
Op Kasdonk giengde stiekum daanse, wat da kon gin kwaod,
om tien uur aart naor uis want ge waar toch al veuls te laot.

En as ik dèènk aon die tijd van laang geleje
toen waar d'n emel nie ier bove mar beneje.
En wa d'ik zèg, wit deze ééle zaol,
't waar nerreges toch zo leutig as in Roosendaol.